

DI 12/11 Pétanque Wommelgem

Als het weer het toelaat, spelen we buiten, zoniet gebruiken we de binnenbanen.

Afspraakplaats: aan PC De Evers, gelegen in Fort II.

Vanaf: 19u

Reservatie: Reservatie is niet nodig.

Info: Herman 0476 23 94 14

**DI 12/11 Dinsdagavondfilm
'Sorry we missed you' 3***
UGC Antwerpen****Net op tijd geleverd**

Ken Loach toont hoe het 'nieuwe werken' verwoestend is voor hele gezinnen. 'Sorry we missed you' is een urgente film.

'Je werkt niet voor ons, maar met ons', klinkt het op wat ongetwijfeld een 'intakegesprek' heet. Ricky, vader van twee tieners, staat op het punt om pakjeskoerier te worden. 'Breng je je eigen bestelwagen mee of huur je er een van ons?'

Als je grofheid maar achteloos genoeg brengt, lijkt het haast alsof je cadeautjes uitdeelt. Daartoe heeft de 'disruptieve' wereld van mini-jobs en deelplatformen zijn eigen taaltje ontwikkeld. 'Je wordt meester van je eigen lot', krijgt Ricky te horen.

Dat lot wordt tot op de tweede gemonitord door het toestel dat hij altijd bij zich moet hebben. Net voor hij in 'zijn' bestelwagen stapt, krijgt hij een plastic fles toegeworpen van een 'collega'. Er zijn geen plaspauzes onderweg.

'Patiënten'

Sorry we missed you vormt een tweeluik met I, **Daniel Blake**, waarmee de Brit **Ken Loach** (83) in 2016 zijn **tweede Gouden Palm** won. Beide spelen zich af rond Newcastle en tonen mannen die het stellen zonder sociale bescherming. Maar het is een betere film, vooral omdat hij niet hoeft te klinken als een prekerig pamflet om toch zijn punt te maken. De banale vernederingen zijn zo wel duidelijk genoeg. En bovenal: veel urgenter worden films niet. Op onze straten speelt zich een survival of the fittest af, met kartonnen dozen en Waze als wapens.

Voor de hoofdrol deed Loach een beroep op een man die jarenlang als loodgieter kilometers op de teller verzamelde. Voor de nevenpersonages castte hij mannen die als koerier

hebben gewerkt. Het verhoogt de authenticiteit.

Loach en zijn vaste scenarist Paul Laverty hebben dit keer ook de moeite gedaan om een heel gezin neer te zetten. Ricky's vrouw, Abby, is aan de slag als rondvliegende thuisverzorgster. Ze zou graag aardiger zijn tegen haar patiënten, die ze eigenlijk haar 'klanten' moet noemen. Daar is geen tijd voor. Ook als je zelf niet zo'n job hebt, ken je deze mannen en vrouwen. Ze staan dubbelgeparkeerd op het fietspad. Voor de tieners blijft weinig tijd over, met alle gevolgen van dien. Een puber staat altijd klaar om je met de neus op de feiten te duwen. De temperatuur in het warme gezin daalt zienderogen. Zo is het dat hele gezinnen in de 21ste eeuw uit elkaar gespeeld worden. Burn-out, bore-out, drop-out, vroeg oud, niet getrouwd en geen pensioen opgebouwd. Het is alsof de tweeverdieners proberen te bouwen in een moeras: hoe harder ze heien, hoe dieper ze zinken.

Het nieuwe normaal

In heel Europa verdient vandaag zo'n tien procent van de werkenden minstens een deel van zijn inkomen in de kluseconomie, gaande van Airbnb over Uber tot de fietskoeriers van Deliveroo en pakjesleveranciers als DPD. Het is het nieuwe normaal. De films van Ken Loach wijzen dagelijkse praktijken aan als onrecht. Maar een film kan meer dan een opiniestuk: hij laat je ook voelen wat dat betekent. Wat je in het dagelijkse leven normaal bent gaan vinden, wordt op het scherm ontmaskerd als bijna absurd en vernederend.

Verknechting trekt wel vaker het kostuum van vooruitgang aan. Wie in de kluseconomie werkt, noemt dat geen slavennij maar net bevrijding, blijkt ook uit een recent artikel in De Standaard. Die is vooral dankbaar dat hij werk heeft. De negentiende eeuw is voor sommigen minder ver dan voor anderen. Het schijnt dat dat vooruitgang heet.

Het is niet dat Loach de positieve kanten verzwijgt. Ricky kan als koerier 1.200 pond per week verdienen in plaats van per maand. Hij moet er gewoon veertien uur per dag voor werken, zes dagen per week. Even op de tandjes bijten, Ricky.

Rooie Ken, socialist in hart en nieren, heeft gespot dat het net de mensen zonder vakbond zijn die het zwaarst getroffen worden. Dat is geen sexy

slogan. Maar een goede film heeft die niet nodig. In Sorry we missed you staat het drama centraal. Een drama dat op grote schaal zo is georganiseerd. Uiteraard blijft het een film van Loach – drammerig is zijn middle name. Maar Sorry we missed you is een film die hard binnenkomt. Hij doet je even twifelen wanneer je weer online bestelt. Is de koerier ermee gebaat als je dat niet meer doet? Vast niet. Een overheid die haar burgers in bescherming neemt, dat zou al heel wat anders zijn.

Jeroen Struys in De Standaard van 29/10/19

Van: Ken Loach

Met: Kris Hitchen, Debbie Honeywood

Duur: 100 min.

Bijdrage: Op vertoon van je geldige Oever lidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticket aan **€ 7,40. Normale prijs van een UGC filmticketje is € 11,40! Breng gepast geld mee als het kan!**

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren (€3 voor 3 uren!) in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC)! Valideer je parkingticket op de verdieping. Achteraf gaan we samen nog iets drinken.

Afspraakuur: 19u

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Aanvangsuur: 19u15

Info: Paula W - 0496 60 49 51

of: Luc F - 0484 98 38 37

DI 12/11 Badminton Kessel

Voor **€ 2,50** kan je elke dinsdagavond anderhalf uur spelen. Er zijn 4 velden beschikbaar.

Afspraakplaats: Sportzaal De Putting, Puttingbaan 8a, te Kessel.

Uren: Van 21u tot 22u30

Afspraakuur: een kwartier voor aanvang.

Info: Franz 0498 18 75 81

Reservatie: Reservatie is niet nodig.